

tror ikke, det er de menige Betjente, der trænge til at faa et saadant Cirkulære. Nej, vi maa høre op, til de overordnede, til Politiets højeste Ledelse. Jeg tror, det vilde være gavnligt og heldigt, om Politiet fik en saadan Skrivelse, i hvilken den højtærede Minister lod den øverste Ledelse forstaa, hvilke Pligter der paahviler Politiet. Og hvis dette ikke gavnede, saa var der kun den Vej at gaa at fjerne disse Embedsmænd fra de Embeder, som de ikke ere værdige at røgte: Saa var det muligt, at der kunde komme en anden Mand og en anden Tone ind i vort Politi. Den Misstemning, som traadte frem mod Politiet her i Kjøbenhavn, har jo faaet Tilslutning fra alle politiske Partier og fra hele Pressen med Undtagelse af „Berlingske Tidende“. Det er altsaa ikke en ensidig Fordømmelsesdom, der her fremsættes, men i Virkeligheden en Dom, som har Bund i hele den kjøbenhavnske Befolkning. Den egentlige og dybe Grund til denne Misfornøjelse, som herfter imod vort Politi, vore Domstole og vor Retspraksis, tror jeg dog findes endnu dybere. Naar man vil finde denne, maa man endnu høre op — saa maa man op til selve Regeringen. Det er min Overbevisning, at den Omstændighed, at vi have haft en Regering, som i mange Aar ustraffet har brudt Grundloven, har tømt Statskassen og har traadt Follets Frihed under Fødder, er den Gift, som er kommen ind i alle vore offentlige Forhold, og det er denne Gift, som nu har givet sig Udslag i de Politiskandaler, vi have været Vidne til i den sidste Tid.

S. L. Jørgensen: Naar jeg ved denne Betslighed har bedet om Ordet, er det for at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Jeg ser ganske vist ikke, at den ærede Minister er til Stede, men jeg maa desuagtet komme frem med, hvad der ligger mig paa Sinde. Paa Finanslovsforlaget § 27 II. E. er opført en Udgiftspost af 250,000 Kr. som Restbeløb til Statsbaneanlæg fra Slagelse til Værsløv. Som bekendt blev dette Anlæg vedtaget den 8de Maj 1894, men de tekniske Forarbejder have været saa længe, at Arbejdet ved Anlægene først er blevet begyndt i dette Foraar. Siden er Bygningen skredet væk frem, og det ser ud, som om den væsentlige Del af Forarbejderne kan blive tilendebragt i dette Efteraar. Smidertid er der, baade i de lokale Blade og fra anden Side, som jeg har Grund til at tro ved nogenlunde Bæfted om Forholdene, fremkommet Udtalelser om, at Baneanlægget vil være fuldført i Efteraaret 1897, men at Driften

først skal paabegyndes i Foraaret 1898. Disse Udtalelser have selvfølgelig virket foruroligende paa Befolkningen, som nu i saa mange Aar har ventet paa denne Banes fuldførelse, saa meget mere som denne Bane sandsynligvis vil komme til at befordre en stor Del Gods for den omliggende Egn, og Godstrafikken jo spiller en større Rolle for Landboerne om Vinteren end om Sommeren. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om disse Udtalelser ere paalidelige, og om der fra Ministeriets Side er taget nogen Bestemmelse i saa Henseende. Jeg vil dernæst anmode den højtærede Minister om at forcere Arbejdet saa meget som muligt, saa at Banens Drift kan paabegyndes, saa snart det paa nogen Maade kan lade sig gøre.

S. Hage: Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, men maa dog rette nogle faa Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), som i Anledning af Spørgsmaalet om, hvorvidt der var foregaaet Grundlovsbrud eller ikke, mente, at jeg skulde have modsagt mig selv ved at udtale, at det her i Livet kom an paa de Midler, man bruger. Jeg skal her til sige, at de Midler, der blev anvendte fra vor Side, svarede nøjagtig til dem, der blev anvendte fra den anden Side. Saa kan man jo diskutere om, hvorvidt den Opfattelse er rigtig eller ikke, men man kan ikke bebrejde mig, at jeg i et saa stort og vigtigt Spørgsmaal ikke vil følge den Regel, jeg ellers anbefaler. Det er ogsaa mit Svar til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som jo forspørgte paa en underholdende Maade at diskutere med de forskellige Medlemmer fra Højres Side, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal. Jeg skal være yderst tilfreds, hvis det ærede Medlem forandrer sit Udtryk „Grundlovsbrud“ til „Grundlovsbevarelse“. Jeg antager saa, at det ærede Medlem i Tidens Løb vil blive led af at gentage det. Sagen er jo saa uendelig uddebatteret og fører ikke til noget som helst, men man kan ikke nægte, at naar Ordet „Grundlovsbrud“ bruges stadig og, som det maa antages, i en bestemt Hensigt, faar det noget for andre krænkende, som man er nødt til at imødegaa. Jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at det er ikke, saaledes som det ærede Medlem udtalte, enkelte Mænd, som have haft en bizar Opfattelse — det ærede Medlems Ord var jo, at saa kunde vi beholde vor Opfattelse for ham, men det var over to Femtebele af det danske Folk, som godkendte denne Opfattelse. Det ærede Medlem fra Møen udtalte